

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 4 listopada 2010 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej
Polskiej oraz ustawy o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej
Polskiej poza granicami państwa**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 22 października 2010 r. ustawy o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

- w art. 1, w ust. 2a po wyrazach "mają prawo" dodaje się wyrazy "stosowania środków przymusu bezpośredniego,".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Ustawa o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, została rozpatrzona przez Senat na 64. posiedzeniu.

W uchwale podjętej w dniu 4 listopada 2010 r. Senat proponuje wprowadzenie do ustawy jednej poprawki.

Jej celem jest przyznanie Siłom Zbrojnym prawa stosowania środków przymusu bezpośredniego podczas realizowania zadań konstytucyjnych w zakresie ochrony niepodległości państwa, niepodzielności jego terytorium, zapewnienia bezpieczeństwa i nienaruszalności granic.

W trakcie prac nad przedmiotową ustawą Senat dostrzegł rozbieżność pomiędzy uprawnieniami Sił Zbrojnych w zakresie stosowanych, dopuszczalnych środków mających na celu odparcie ataku, określonych w art. 3 w ust. 2a i w ust. 2b pierwszej z nowelizowanych ustaw. Z porównania tych dwóch norm wynika wniosek, że jedynie działając poza granicami kraju Siły Zbrojne byłyby uprawnione do stosowania środków przymusu bezpośredniego, natomiast w kraju, np. chroniąc niepodległości państwa czy nienaruszalności granic – już nie.

Senat rozważał wprowadzenie do ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej poprawki zawierającej katalog dopuszczalnych środków przymusu bezpośredniego, jednak wprowadzenie takiej zmiany zdaje się wykraczać poza zakres poprawek możliwych do wniesienia przez Senat - na tym etapie procesu ustawodawczego. Stąd rozwiązaniem przyjętym przez Senat stało się przywrócenie przepisowi brzmienia zaproponowanego w przedłożeniu rządowym (druk nr 2850). Nie jest ono poparte rozwinięciem w postaci katalogu środków przymusu bezpośredniego, co nie stoi jednak na przeszkodzie wniesieniu kolejnej inicjatywy ustawodawczej dopełniającej przepis o charakterze generalnym przyjęty w art. 3 ust. 2a.

Senat uznał za niezrozumiałe i niezasadne przyznanie Siłom Zbrojnym możliwości użycia jedynie broni palnej i innego uzbrojenia, bez prawa stosowania środków przymusu bezpośredniego (np. w postaci chwytów obezwładniających) podczas realizowania przez Siły Zbrojne zadań konstytucyjnych w zakresie ochrony niepodległości państwa, niepodzielności jego terytorium, zapewnienia bezpieczeństwa i nienaruszalności granic.